

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนในเขตเมืองเชียงใหม่ครั้งนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้

สรุปผลของการวิจัย

1. วิถีชีวิตกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน

จากการวิจัยแยกกลุ่มวัยรุ่นออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่เรียนหนังสือและกลุ่มที่ทำงาน วิถีชีวิตของทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันไปตามสถานภาพและบทบาทของแต่ละคน ซึ่งแยกออกเป็น 3 ลักษณะคือ วิถีชีวิตที่บ้าน วิถีชีวิตในช่วงที่เรียนหรือทำงาน และวิถีชีวิตในการเที่ยว วิถีชีวิตต่างๆ เหล่านี้มีความแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม กลุ่มเพื่อน เจือใจและกฎเกณฑ์ของสังคม

1.1 กลุ่มที่เรียนหนังสือ ส่วนมากวัยรุ่นที่เข้ามาพักอาศัยอยู่ในเมืองจะพักอาศัยอยู่หอพัก คอนโด อพาร์ทเมนท์ ตามลำพังหรือพักกับเพื่อนสนิท กลุ่มนี้จะกลับภูมิลำเนาเดิมเมื่อมีวันหยุดเรียน แต่จะอยู่ไม่นานนัก ส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมากกว่า ความสัมพันธ์กับครอบครัวและชุมชนจึงมีค่อนข้างน้อย วัยรุ่นบางส่วนที่เรียนหนังสือที่พักอยู่บ้านกับครอบครัว การใช้ชีวิตในแต่ละวันก็จะอยู่ในความดูแลของพ่อแม่ผู้ปกครอง และมีการควบคุมพฤติกรรมจากผู้ปกครองมากกว่าวัยรุ่นที่พักตามหอพัก เช่น พ่อแม่มักจะคอยว่ากล่าวตักเตือนเวลาเที่ยวกลางคืน และคบเพื่อน

วัตถุประสงค์ในการเที่ยวคิสโก้เรคของกลุ่มนี้ เพื่อความสนุกสนาน คลายเครียด เพื่อหาเพื่อนต่างเพศที่รู้จักและถูกสเปกที่อยู่ในวัยเดียวกัน และนำไปสู่ความสัมพันธ์ในลักษณะของคนรู้จัก เพื่อนเที่ยว คู่รักหรือแฟน จนกระทั่งพัฒนาไปถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ เป็นลักษณะของการเลือกคู่ที่ไม่ถาวร และมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราวชั่วคราว วัยรุ่นทั้งชายหญิงที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับเพื่อน คู่รักหรือแฟนมาก่อน มักตัดสินใจหารายได้พิเศษโดยการขายบริการทางเพศได้ง่าย ซึ่งเป็นการขายบริการทางเพศเพื่อแลกกับวัตถุสิ่งของและเงิน เพื่อนำไปซื้อของใช้ที่ฟุ่มเฟือย

ช่วงปิดภาคเรียนเป็นช่วงที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการเที่ยวมาก เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาเรียน ช่วงปิดภาคเรียนนี้ทำให้วัยรุ่นบางส่วนได้สร้างเครือข่ายเพื่อนหรือคนรู้จักออกไป โดยมีการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่ที่พบกันในคิสโก้เรค และ

แหล่งเที่ยวอื่นๆ เช่น วันคล้ายวันเกิด การเสพยาเสพติด จึงมักเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่และเกิดค่านิยมใหม่ เช่น การเสพยาเสพติด การเที่ยว การใช้เครื่องมือสื่อสาร การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร การมีคู่นอนหลายคน และการอยู่กินด้วยกันฉันท์สามีภรรยา ก่อนแต่งงาน และพบว่าช่วงปิดภาคเรียนเป็นช่วงที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาส่วนหนึ่งต้องออกจากโรงเรียน เนื่องจากตั้งครรรค์ คติยาเสพติด และไม่ต้องการเรียนต่อ

1.2 กลุ่มที่ทำงาน แบ่งกลุ่มวัยรุ่นทำงานออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ทำงานกลางวัน และกลุ่มที่ทำงานกลางคืน ส่วนมากวัยรุ่นกลุ่มนี้จะมีภูมิลำเนาอยู่ต่างอำเภอและต่างจังหวัด และได้เข้ามาพักอาศัยกับเพื่อนตามหอพัก และบ้านเช่า วิถีชีวิตส่วนมากจะอยู่ที่ทำงานและเที่ยวกลางคืน เพราะสามารถหยุดงานได้ไม่นาน จึงมักไม่มีเวลากลับภูมิลำเนาเดิม

มีวัตถุประสงค์การเที่ยวกลางคืนของกลุ่มนี้ส่วนมากเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน คลายเครียด และบางส่วนเที่ยวเพื่อหาคู่ที่มีลักษณะให้เป็น “คนเลี้ยง” โดยออกค่าใช้จ่ายในการเที่ยวให้ หรืออาจพัฒนาไปเป็น “คนเลี้ยง” ในระยะยาวต่อไป พฤติกรรมการหาคนเลี้ยงดังกล่าวไม่แตกต่างจากการขายบริการของกลุ่มที่เรียนหนังสือ ซึ่งกลุ่มนี้จะมีการวางแผนการเที่ยวในแต่ละครั้งและมีการวางแผนอนาคตของตัวเองด้วย

การเที่ยวดิสโก้เธคของทั้งสองกลุ่มจะเที่ยวสถานที่ที่ตนเองเป็นขาประจำ เนื่องจากรู้สึกเป็นกันเองเพราะรู้จักพนักงาน นักร้อง นักดนตรี ดีเจ และเจ้าของร้าน บางคนถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศกับพนักงาน พฤติกรรมก่อนไปเที่ยวจะมีการรวมตัวกันที่บ้านหรือหอพักของเพื่อนคนใดคนหนึ่งที่มีลักษณะเป็น “หัวโจก” ของกลุ่ม เช่น เป็นคนที่แต่งหน้าแต่งชุดสวยๆ เพื่อนสามารถปรึกษาได้ทุกเรื่อง หรือที่บ้านเพื่อนที่พ่อแม่ไม่เข้มงวดในเรื่องความประพฤติมากนัก ฯลฯ เพื่อช่วยกันเลือกเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย แต่งหน้า และวางแผนการเที่ยวในคืนนั้นๆ

โอกาสการเที่ยวของทั้งสองกลุ่มจะใช้ในโอกาสวันครบรอบวันเกิด วันสอบเสร็จ ดีใจ ออกหัก เสียใจ ผิดหวัง ฯลฯ ซึ่งพบว่าโอกาสการฉลองวันคล้ายวันเกิดเป็นโอกาสที่ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่เริ่มมีพฤติกรรมการเที่ยวดิสโก้เธคครั้งแรก นอกจากนี้ โอกาสวันหยุด เช่น วันศุกร์ วันเสาร์ และวันหยุดสำคัญทางราชการ เป็นโอกาสที่กลุ่มวัยรุ่นเที่ยวมากที่สุด เนื่องจากไม่ต้องกังวลเรื่องการเรียน หรือเรื่องงาน

วิถีชีวิตของวัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์กับกลุ่มคนอื่นๆ ในสังคม เช่น โรงเรียน ที่ทำงานรวมทั้งกลุ่มนักเที่ยวด้วยกัน การสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มคนในสังคมมักมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารกับกลุ่มคนต่างๆ ด้วย โดยเฉพาะในสถานที่เที่ยว เช่น พนักงาน นักร้อง

นักดนตรี ดีเจ กลุ่มนักเที่ยว ฯลฯ ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับกลุ่มคนดังกล่าวนี้ทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าอบอุ่น ปลอดภัย มีความรู้สึกร่วมในกลุ่ม ซึ่งพบว่ากลุ่มคนเหล่านี้มักเป็นตัวแบบในเรื่องการแต่งกาย แต่งหน้า การสื่อสาร และการใช้ชีวิตประจำวันของวัยรุ่นด้วย

ความแตกต่างในการเลือกคู่ของวัยรุ่นชายและหญิงคือ วัยรุ่นหญิงมีวัตถุประสงค์การเลือกคู่ในลักษณะของเพื่อนเที่ยว คนรู้ใจ คู่รักหรือแฟน ซึ่งอาจพัฒนาไปถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ และคิดว่าคนที่ตนเองเลือกจะต้องอยู่ด้วยกันไปตลอดชีวิต ส่วนวัยรุ่นชายคิดว่าคนที่เลือกและมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นเพียงคู่นอนชั่วคราว และมักคิดถึงการมีเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่นหญิงตั้งแต่วินาทีแรกที่พบกัน

จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะปฏิเสธเงื่อนไข กฎเกณฑ์ และกติกา ของสังคมที่ตนเองไม่ชอบและไม่เห็นด้วย ไม่ว่าจะเป็น ครอบครัว สังคม สถาบันการศึกษา สถานที่ทำงานเพราะคิดว่าตนเองโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว และได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ชอบให้คนอื่นยอมรับในตัวเอง เมื่ออยู่ในสังคมที่มีกฎ ระเบียบ กติกามาก วัยรุ่นจึงรู้สึกอึดอัด และพยายามหนีออกจากสังคมดังกล่าว เพื่อทำให้ตนเองรู้สึกดีขึ้น เป็นการคลายเครียด โดยการหากกลุ่มเพื่อนที่มีความเข้าใจตนเอง มีพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกัน จึงมักเกิดช่องว่างระหว่างวัยระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กขึ้น

อิทธิพลที่มีส่วนทำให้ให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่วัยกลางคืน ได้แก่

1. ครอบครัว ครอบครัวที่มีส่วนทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่วัยกลางคืน ได้แก่ ครอบครัวที่ขาดการดูแลเอาใจบุตรหลาน มีเวลาให้บุตรหลานน้อย ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น พ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ไม่ดี บรรยากาศในครอบครัวไม่น่าอยู่ เช่น พ่อแม่ทะเลาะกัน ขาดการสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีความเข้มงวดกับพฤติกรรมของบุตรหลานมากเกินไป และไม่ให้ความเข้าใจกับบุตรหลาน

2. กลุ่มเพื่อน เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความรัก ความเข้าใจ เป็นพิเศษ เมื่อเพื่อนซึ่งอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน มีความเข้าใจในปัญหา และมีเวลาให้ เพื่อนจึงกลายเป็นบุคคลที่วัยรุ่นไว้วางใจ และมักปรึกษาปัญหาด้วย ดังนั้นวัยรุ่นจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากกลุ่มเพื่อน และพยายามปรับตัวเข้าหากกลุ่ม โดยยอมรับเงื่อนไขต่างๆ ของกลุ่มได้อย่างง่ายดายเพื่อให้เกิดการยอมรับ เช่น การใช้สารเสพติด การเที่ยวกลางคืน และการขายบริการทางเพศ เป็นต้น

3. สื่อต่างๆ สื่อในปัจจุบันนับว่ามีส่วนทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่วัยกลางคืน ได้แก่ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ที่มีนำเสนอภาพข่าวเกี่ยวกับสถานบันเทิง และสถานที่เที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ที่วัยรุ่นนิยมมากที่สุด เพราะเป็นสื่อที่น่าสนใจ มีภาพเคลื่อนไหว และมีการนำเสนอข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของกลุ่ม เช่น รายการคอน

เสรีด ละครวัยรุ่น มิวสิควีดีโอเพลง การโฆษณา ที่มีกนำเสนอตัวแบบที่เป็นวัยรุ่นอยู่ในบริบทของสถานที่ที่เกี่ยวกลางคืน ซึ่งส่งผลให้วัยรุ่นเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ เหล่านั้น

2. การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน

การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นพบว่ามี 2 รูปแบบคือ การสื่อสารในกลุ่ม และการสื่อสารระหว่างกลุ่ม ดังนี้

2.1 รูปแบบการสื่อสารในกลุ่ม

เป็นการสื่อสารในกลุ่มเพื่อนของวัยรุ่นที่มีแนวคิดและพฤติกรรมใกล้เคียงกัน เช่น มีรูปแบบของการกระทำ มีรสนิยมในการแต่งกายที่ใกล้เคียงกัน ชอบดื่มเหล้า มีปัญหาทั้งส่วนตัวและครอบครัวเหมือนกัน ต่อต้านหรือมองสังคมในแง่ร้าย การรวมกลุ่มลักษณะนี้มีการสื่อสาร มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมีการถ่ายทอดข่าวสารข้อมูลให้กัน อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ การสื่อสารที่สำคัญประการหนึ่งของวัยรุ่นคือการเลือกคู่

2.2 รูปแบบการสื่อสารระหว่างกลุ่ม

เป็นการสื่อสารระหว่างวัยรุ่น 2 กลุ่ม มีการถ่ายทอดความหมาย หรือความต้องการของกลุ่มผ่านภาษาพูด ภาษาเขียน และสัญลักษณ์ต่างๆ ไปยังฝ่ายตรงข้าม การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นในเบื้องต้นมักอาศัยภาษาท่าทาง เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจและรับทราบ และบางครั้งวัยรุ่นจะใช้ทั้งวจนภาษาและอวจนภาษาไปพร้อมๆ กัน รูปแบบการสื่อสารแบบนี้ ได้แก่ การสื่อสารแบบเผชิญหน้า ได้แก่ การใช้สายตา การยิ้ม การชูแก้ว เครื่องดื่ม เดินเข้าไปหา การสัมผัส การถามชื่อที่อยู่ รูปร่างของนักเที่ยว การจ่ายค่าทิปหรือค่าบริการให้พนักงาน การสั่งอาหารเครื่องดื่ม การแสดงออกทางท่าทางของนักเที่ยว การใช้ประโยชน์เชิญชวน หวานล่อม โน้มหน้า

การสื่อสารแบบผ่านสื่อกลาง แยกออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1. การสื่อสารโดยอาศัยวัตถุสิ่งของ เช่น เสื้อผ้า เครื่องประดับ การใช้เครื่องมือสื่อสาร และสถานที่เที่ยว 2. การสื่อสารโดยอาศัยสื่อบุคคล ได้แก่ อาศัยพนักงานของดิสโก้เธค อาศัยเพื่อน อาศัยคนกลางหรือ “เอเยนต์” และสื่อภาษาเขียน เช่น การลัก การเจาะ ตามร่างกาย 3. การสื่อสารโดยอาศัยสื่อ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การสื่อสารทั้ง 2 ลักษณะของวัยรุ่น เป็นผลมาจากการเรียนรู้ทางสังคมของวัยรุ่นเกิดขึ้นอย่างเป็นกระบวนการ โดยเริ่มจากการสังเกต การมีส่วนร่วมในการเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน การเลียนแบบ และการทดลองใช้ มีการเรียนรู้วิธีการเลือกคู่จากกลุ่มเพื่อนมากกว่าวิธีอื่นๆ

โดยเฉพาะในกลุ่มเพื่อนที่สนิทกัน นอกจากนี้ สื่อต่างๆ มีผลต่อการเรียนรู้ เช่น การใช้ภาษา ในการนำเสนอข่าวสาร การโฆษณา ซึ่งวัยรุ่นได้นำมาปรับใช้เป็นการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจ การสื่อสารดังกล่าว มีความเป็นพลวัตคือ เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย

อภิปรายผล

1. วิถีชีวิตของกลุ่มวัยรุ่นที่เรียนหนังสือ และกลุ่มที่ทำงานมีความแตกต่างกันไปตาม บทบาทและสถานภาพของแต่ละคน วัยรุ่นที่เรียนหนังสือมีเวลามากกว่าวัยรุ่นที่ทำงาน เนื่องจากมีหน้าที่รับผิดชอบน้อยกว่า ทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ใช้โอกาสในการเที่ยวกลางคืนใน วันศุกร์ วันเสาร์ หรือวันหยุดราชการสำคัญๆ การใช้ชีวิตแต่ละวันของวัยรุ่นทั้งสองกลุ่มได้รับ อิทธิพลจากกระแสวัฒนธรรมตะวันตก ไม่ว่าจะเป็น ความเป็นอยู่ การบริโภค การใช้เครื่องมือสื่อสาร ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกมา การใช้ชีวิตในบริบทของ ทำให้วัยรุ่นได้เรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ๆ ที่แพร่กระจายเข้ามา และรับเอาวัฒนธรรมต่างๆ เหล่า นั้น อย่างง่ายดายและขาดการไตร่ตรอง เนื่องจากขาดการดูแลเอาใจใส่ และควบคุม พฤติกรรมจากพ่อแม่ผู้ปกครอง พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่ การคบเพื่อน การเที่ยวกลาง คืน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร การขายบริการ ฯลฯ พฤติกรรมเหล่านี้จากการศึกษา พบว่า ในช่วงปิดภาคเรียนเป็นช่วงที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาส่วนหนึ่งต้องออกจากโรงเรียน เนื่องจากมีการเที่ยวดิสโก้เทคบ่อยจนติดเป็นนิสัยและไม่อยากไปเรียน บางคนมีพฤติกรรมใช้ยา เสพติดจึงทำให้เกิดการมั่วสุมกันตามสถานที่เที่ยวเช่นดิสโก้เทค หอพัก คอนโด โรงแรม ฯลฯ สอดคล้องกับการศึกษาของ สมนึก ชัชวาลย์ และสุวิทย์ จันทรทิพย์ (2529) ได้ศึกษา บทบาทกับปัญหาและอุปสรรคของครูในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการแก้ไขพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาของเด็กนักเรียนวัยรุ่น พบว่าสาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนสาเหตุหนึ่ง มาจากสถานเริงรมย์หรืออบายมุขต่างๆ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการประพฤติน่าไม่เหมาะสมของ นักเรียน นักศึกษา ได้พอควร เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งกระตุ้นยั่วยุให้นักเรียน นักศึกษา ที่ อยู่ในภาวะวัยรุ่นอยากลอง หรือเรียนรู้ หรือจากเพื่อนที่มีประสบการณ์มาก่อนชักจูงให้เข้าไป ใช้บริการในแหล่งเหล่านี้ เช่น แหล่งที่มีโต๊ะสนุกเกอร์ บิลเลียด ลานสเก็ต หรือดิสโก้เทค เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เด็กเรียนหนีเรียน หรือมั่วสุม ทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอื่นๆ ต่อไป

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พิเศก โขไชย (2536) ได้ศึกษา ปัญหา เด็กและเยาวชนพบว่า ผู้ใช้บริการในสถานดิสโก้เทคส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่น อายุ 12-17 ปี มีเด็กและเยาวชนมั่วสุมตามดิสโก้เทคในกรุงเทพฯ แต่ละคืน ประมาณ 7,500 คน นอกจากนี้

สภาพของสถานบริการและสถานเริงรมย์โดยเฉพาะดิสโก้เธคจะส่งผลเสียต่อสายตาและหูของเด็กและเยาวชนที่เข้าไปเที่ยว เนื่องจากการใช้แสงเลเซอร์และเสียงดังมากเกินไปมาตรฐานตลอดจนการมั่วสุมเสพยาเสพติดและสารระเหย ของมีนเมา และมั่วสุมทางเพศ แนวโน้มของเด็กและเยาวชนที่เข้าไปเที่ยวในสถานบริการและสถานเริงรมย์เหล่านี้เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคมอื่นๆ ตามมาและเพิ่มความรุนแรงมากขึ้น

2. การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่น

การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่น มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะของกลุ่ม ค่านิยม พื้นฐานทางการศึกษา และโอกาสในการเรียนรู้ของกลุ่ม เช่น ในกลุ่มวัยรุ่นที่เรียนหนังสือมักมีการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ที่นำเอาสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ เช่น โทรศัพท์มือถือ เพจเจอร์และอินเทอร์เน็ต ส่วนในวัยรุ่นที่ทำงานไม่ปรากฏว่ามีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว และพบว่าบริบทที่วัยรุ่นใช้การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่มากที่สุดคือในบริบทของดิสโก้เธค เพราะรู้สึกเป็นอิสระ ได้ปลดปล่อยความรู้สึกอย่างเต็มที่ มีความรู้สึกร่วมในกลุ่มคนที่เที่ยวด้วยกัน ดิสโก้เธคจึงเป็นเวทีทางสังคมของวัยรุ่นที่ได้มีโอกาสพบปะกัน และได้สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลที่ตนเองสนใจ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

ในกลุ่มเกย์และกะเทยมีการเลือกคู่ที่แตกต่างออกไปจากวัยรุ่นทั่วไป คือ หลังจากเที่ยวดิสโก้เธคแล้ว ไม่พบกับคนที่ตนเองถูกใจจะชักชวนกันไปหาคู่นอนในสวนสาธารณะต่างๆ ที่เป็นสถานที่รวมของเกย์ กะเทย และเด็กชายวัยรุ่นที่ต้องการเงิน เพื่อพาไปมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสถานที่ดังกล่าวนี้กลายเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงสถานที่ที่สามารถหาคู่นอนได้ง่าย มีกลุ่มคนที่มีลักษณะและความชอบพอกคล้ายกัน และเป็นที่น่าสนใจในกลุ่มเกย์และกะเทยด้วยกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ โชคชัย ปรีชาหาญ (2540) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศในเขตอำเภอเมืองพิษณุโลกพบว่า ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ไม่มีบาร์เกย์หรือสถานที่บริการสำหรับชายรักร่วมเพศโดยเฉพาะ แต่ส่วนมากจะแอบแฝง ซ่อนเร้นอยู่กับแหล่งสถานเริงรมย์ต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งพบปะสมาคมติดต่อ หรือการปฏิสังสรรค์ทางสังคมกับชายรักร่วมเพศด้วยกัน และพบว่าสวนสาธารณะบางแห่งเป็นแหล่งพบปะของกลุ่มเกย์ด้วย และเมื่อพบปะกันก็มีการถ่ายถอดวัฒนธรรมย่อยภายในกลุ่ม และเปิดโอกาสให้ชายรักร่วมเพศได้เลือกคู่ตามความชอบพอกของตนเอง นอกจากนั้นยังสามารถแสวงหาความรื่นรมย์ในรูปแบบต่างๆ อย่างอิสระเสรีในโลกของตนเองอย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลต่อคำติฉินนินทาจากสังคมภายนอก

ในบริบทของดิสโก้เธคยังมีตัวกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่เร็วขึ้น ได้แก่ บรรยากาศที่เอื้ออำนวย มีลักษณะมืดและคับแคบ สภาพแวดล้อมที่มีคนอื่นๆ

แสดงพฤติกรรมการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ให้เห็น ความรู้สึกเป็นกลุ่มก้อนของคนที่เข้าไปเที่ยวชมเพลงรักที่ออกหัก ผิดหวัง เสียใจ หรือ สมหวัง จะช่วยกระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึก มีดีเจ นักร้อง นักดนตรี ที่ใช้ภาษาพูดเน้นไปในเรื่องของเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความคิดและจินตนาการ ไปตามของเนื้อหาเพลงนั้นๆ และพบว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ฯลฯ ยังเป็นสิ่งกระตุ้นให้มีการเลือกคู่ได้เร็วขึ้น เนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มดังกล่าวทำให้ขาดสติ มีการควบคุมตัวเองน้อยลง บางครั้งอาศัยพนักงาน เช่น ดีเจ นักร้อง นักดนตรี ช่วยในการสื่อสารให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจ นอกจากนี้การพูดคุยกับพนักงานดังกล่าวยังเป็น

สัญลักษณ์ให้ฝ่ายตรงข้ามรู้ว่า ตนเองเป็นขาประจำและคุ้นเคยกับพนักงาน เนื่องจากค่านิยมของวัยรุ่นที่เที่ยวคิสโก้เชคส่วนใหญ่ถือว่าการเป็นขาประจำและการรู้จักพนักงานในคิสโก้เชคเป็นเรื่องเท่ และเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงออกว่าเที่ยวบ่อย มีระดับและนักเที่ยวส่วนมากจะหลงใหลและคลั่งไคล้ ดีเจ นักร้อง นักดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โสมรธรรม

จันทร์ประภา (2523) ได้กล่าวถึงธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นว่ามีการสร้างอุดมคติจากประสบการณ์และจากสิ่งแวดล้อม และมโนคติประกอบสำคัญคือธรรมชาติที่พัฒนาขึ้นตามวัยของเด็ก โดยเฉพาะธรรมชาติบุคลิกคนเก่งในทางใดทางหนึ่ง เช่น บุคลิกคนเก่งที่เป็นนักกีฬา นักดนตรี นักร้อง นักแสดง หรือที่เรียกว่า “คนดัง” เมื่อบูชาแล้วก็ยึดถืออาการกระทำต่างๆ จริตต่างๆ บุคลิกต่างๆ ของคนพวกนี้ ไปถึงการยึดมั่นถือมั่นเป็นอุดมคติของตน ซึ่งการสร้างสมอุดมคตินี้เป็นอันตรายแก่เด็กวัยรุ่นเพราะจริตและการกระทำของ “คนดัง” แห่งยุคทั้งหลายทั้งปวงนี้มิใช่เป็นจริตหรือการกระทำที่จะยึดถือได้ว่าถูกต้องและสมควรไปหมดทุกอย่าง

ในบริบทของคิสโก้เชคนักร้อง นักดนตรี มักแต่งกายตามสมัยนิยม และมีการสื่อสารกับนักเที่ยวเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ส่วนมากพูดคุยในเรื่องเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นจึงเลียนแบบการแต่งกาย และการสื่อสารดังกล่าว โดยนำมาใช้พูดคุยในกลุ่มเพื่อนฝูง และบุคคลอื่นๆ จึงนับว่านักร้อง นักดนตรี มีอิทธิพลต่อการสื่อสารและการใช้ชีวิตของวัยรุ่นที่เที่ยวกองคินเป็นอย่างมาก

การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นมีหลายรูปแบบและหลายวิธี ขึ้นอยู่กับพื้นฐาน ประสบการณ์ และการเรียนรู้ของกลุ่ม เช่น บรรณาคำศัพท์ใหม่ๆ ขึ้นมาใช้ มีการเลียนแบบคารา นักร้อง ที่มีชื่อเสียงในช่วงนั้นๆ กำหนดสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความหมายตามความคิดของกลุ่มขึ้นมา วัตถุสิ่งของ และสถานที่ยังเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกถึงความหมายที่มีความเข้าใจในกลุ่มวัยรุ่น ที่เกิดการเรียนรู้ขึ้นในกลุ่ม มีการถ่ายทอด และกล่อมเกลาในกลุ่มวัยรุ่นด้วยกัน ซึ่งบุคคลอื่นที่อยู่นอกกลุ่มไม่สามารถที่จะเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ กาญจนา แก้วเทพ (2539) ได้วิเคราะห์สื่อ

พื้นบ้านโดยใช้กรอบสำนักคิดปรากฏการณ์นิยมที่ได้อธิบายว่า วิธีการที่คนเราจะเข้าใจความหมายต่างๆ ได้นั้น จะเป็นไปไม่ได้โดยหากคนแต่ละคนสร้างชุดรหัสความหมายส่วนตัวขึ้นมาเอง แต่เท่าที่ทุกวันนี้เราต่างเข้าใจกันได้ก็เพราะ ในคนแต่ละกลุ่มจะมีการสร้างระบบความหมายร่วมกันขึ้นมา เช่น ถ้าเราเป็นคนญี่ปุ่นที่ต้องการแสดงว่าน้ำซุปร่อยมากเราต้องชดด้วย การทำเสียงคังๆ และมีแต่คนญี่ปุ่น (หรือคนที่เข้าใจธรรมเนียมญี่ปุ่น ซึ่งหมายความว่ารู้รหัสของความหมายร่วม) จึงจะอ่านการกระทำนั้นได้ นอกจากนี้ สำนักปรากฏการณ์นิยมยังสนใจเรื่องความหมายในบรรดาวัตถุที่สำนักนี้สนใจศึกษา จึงเป็นเรื่องของสัญลักษณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นผลผลิตที่มีความหมายมากที่สุดของมนุษย์ และในท่ามกลางสัญลักษณ์ทั้งหลายนี้ ภาษาจัดเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ โชคชัย ปรีชาหาญ (2540) ที่พบว่าในกลุ่มของเกย์ หรือชายรักร่วมเพศด้วยกันจะมีการใช้ภาษาที่ใช้กันภายในหมู่เพื่อนชายรักร่วมเพศ ซึ่งได้บัญญัติศัพท์เฉพาะกันขึ้นมาเพื่อใช้สื่อความหมายต่างกัน อันแสดงให้เห็นถึงความเป็นปัจเจกของชาวรักร่วมเพศที่ได้แยกส่วนออกมาจากสังคมของชาวรักร่วมต่างเพศ โดยแต่ละกลุ่มมักจะกำหนดคำขึ้นมาใช้และเป็นที่ใช้ร่วมกันในหมู่สมาชิก เช่น นก วิน ซอง กัด เป็นต้น ซึ่งภาษาเกย์เหล่านี้ได้รับการเชื่อมโยงกันภายในสังคมเกย์ บาร์เกย์ หนังสือเกย์ และอื่นๆ ทำให้ภาษาเกย์กระจายกว้างไปสู่แวดวงเกย์ทั่วไป และอิทธิพลส่วนใหญ่ของภาษาเกย์เกิดจากกลุ่มเกย์ผู้อยู่ในระบบของสื่อสารมวลชน ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ที่ได้เสนอคำศัพท์ต่างๆ ผ่านสื่อดังกล่าว

○ ในกลุ่มของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนพบว่าวัยรุ่นบางส่วนที่มีพฤติกรรมขายบริการทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นวัยรุ่นหญิงหรือวัยรุ่นชาย ซึ่งมีสาเหตุใหญ่มาจากการที่วัยรุ่นต้องการเงินรายได้จากการขายบริการดังกล่าวไปซื้อของใช้ฟุ่มเฟือยที่เป็นวัตถุสิ่งของ เช่น โทรศัพท์มือถือ เพจเจอร์ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ และยานพาหนะ ฯลฯ ซึ่งส่วนมากวัยรุ่นกลุ่มนี้จะผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชาย แพนหรือคูรัก มาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์ (อ้างใน ชาญยุทธ มั่งคั่ง, 2542) ได้กล่าวถึงการเข้าสู่งานขายบริการทางเพศแบบแอบแฝงของสตรีที่มีการศึกษาในสถานเริงรมย์ กรณีศึกษาคือกทลลลัน ผับ และคาราโอเกะ พบว่า การขายบริการทางเพศมีรูปแบบของการให้บริการในลักษณะต่างๆ และผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพนี้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในกลุ่มหญิงที่ยากจนและการศึกษาดำหรือถูกล่อลวง แต่เป็นผู้ที่มีการศึกษาและไม่ได้ยากจน ซึ่งมีเงื่อนไขให้ก้าวเข้าสู่งานขายบริการทางเพศ คือ ได้รับการเชื่อมโยงใน 3 รูปแบบ ได้แก่ 1. การคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีประสบการณ์ หรือเกี่ยวข้องกับงานขายบริการทางเพศ 2. การได้รับการชักนำเข้าสู่งานบริการในสถานเริงรมย์ก่อนแล้ว จึงเปลี่ยนเข้าสู่งานบริการทางเพศในภายหลัง

3. การได้รับการชี้แนะจากแหล่งข้อมูล คือร้านเสริมสวย บริษัทจัดหางานแบบ นอกจากนี้เงื่อนไขที่เป็นภูมิหลังทางครอบครัวที่แตกแยก ประสบความล้มเหลวในความรักและมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน

ค่านิยมของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนมักนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ กามิกาเซ่ ฯลฯ รวมทั้งการเสพยาเสพติด ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนาน เพื่อให้กลุ่มยอมรับและสามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและรู้สึกเท ซึ่งวัยรุ่นให้ทัศนะว่าสาเหตุการดื่มมาจากการถูกเพื่อนชวน การไปงานเลี้ยงสังสรรค์ที่สมาชิกในกลุ่มทุกคนดื่มทำให้ตนเองต้องดื่มด้วย เพราะการเลียนแบบพฤติกรรมกลุ่มเพื่อน โอกาสที่ความรู้สึกต้องการดื่ม เช่น ผิดหวัง เสียใจ ดีใจ ฯลฯ นอกจากนี้การโฆษณาของสินค้าที่เป็นเหล้า เบียร์ ฯลฯ มักมีพีเรียดเตอร์ที่เป็นที่ชื่นชอบของวัยรุ่นทั่วไป ในกลุ่มของวัยรุ่นปัจจุบันจึงนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เวลาเที่ยวกลางคืน เนื่องจากการเลียนแบบพฤติกรรมจากกลุ่มเพื่อนและเพื่อเป็นการสื่อสารให้เพื่อนเห็นว่าเป็นกลุ่มเดียวกัน มีความชอบ และมีรสนิยมที่เหมือนกัน นอกจากนี้วัยรุ่นยังให้ทัศนะว่าการเที่ยวกลางคืนส่วนมากมีวัตถุประสงค์ในการเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน จึงต้องมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ด้วย เพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้สึกให้สนุกสนานมากขึ้น และทำให้กล้าแสดงออก วัยรุ่นยังมีทัศนะว่าคนที่ไปเที่ยวดิสโก้คลับแล้วไม่ดื่มเหล้าเป็นคนแปลกแยกไปจากกลุ่ม ค่านิยมดังกล่าวมีส่วนทำให้วัยรุ่นที่เที่ยวกลางคืนส่วนใหญ่มีความกล้าแสดงออก เช่น การเดินร่า การทำความรู้จักเพื่อนต่างเพศในสถานที่เที่ยว ฯลฯ ซึ่งเมื่อดื่มเหล้าเข้าไปจะทำให้ขาดสติในการควบคุมตัวเอง และบางรายก็สิ้นสุดที่การมีเพศสัมพันธ์กันโดยไม่ได้ตั้งใจ และพบว่าในกลุ่มของวัยรุ่นชายมีค่านิยมในการดื่มเหล้าแล้วทำให้กล้าที่จะมีเพศสัมพันธ์ ยกตัวอย่างจากประโยคที่ “ต่อ” พูดว่า “เวลาเมาแล้วใจถึง” และไม่มี ความกลัวโรคเอดส์ในเวลาที่เมา และคิดว่า “ดีกว่าอด” ในตอนนั้น ค่านิยมดังกล่าวของวัยรุ่นนี้นับว่ามีอันตรายต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของวัยรุ่น ที่มีโอกาสเสี่ยงต่างๆ ที่จะตามมาเพิ่มขึ้น เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง และการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคที่ยังไม่มียารักษาให้หายได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2513) ที่กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นวัยที่มีความรู้สึกรุนแรง เปิดเผย และตรงเกินไป และเต็มไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ค่อยจะยอมใครง่ายๆ ต้องการแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับผู้ใหญ่อยู่เสมอ โดยที่เด็กไม่รู้ตัวว่าเป็นความผิด นอกจากนี้ วัยรุ่นยังเป็นวัยที่ชอบเข้าห่มุ่พวกคบเพื่อนเป็นกลุ่มๆ ชอบให้เพื่อนฝูงยอมรับและยกย่อง ชอบช่วยเหลือและให้คำแนะนำเพื่อนฝูง ทั้งนี้เพราะเมื่ออยู่บ้านพ่อแม่มักจะเห็นว่าวัยรุ่นเป็นเด็กอยู่เสมอ และวัยรุ่นไม่ชอบ

การบังคับ มีความต้องการพึ่งพาตนเอง จึงทำให้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของครอบครัวและมักไม่เห็นด้วยกับกฎเกณฑ์ที่พ่อแม่ตั้งขึ้น เพราะต้องการอิสระ

ในกลุ่มของเกย์และกะเทยที่มีการสังเกตคนที่ตนเองสนใจจากการแต่งกาย บุคลิก ก่อนที่จะมีการสื่อสารเพื่อให้เขารู้ว่าตนเองสนใจ เช่น การสังเกตคนที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีดำ มีลักษณะรักรูป และเห็นก้นเป็นมัดๆ และมีวิธีการสังเกตคนที่เป็นกะเทยจากการแต่งกายที่มีลักษณะคล้ายผู้หญิง ใส่เสื้อผ้าในรูปแบบของผู้หญิง แต่งหน้า การพูดจา ฯลฯ ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะบ่งบอกถึงค่านิยมของกลุ่ม รสนิยม และวัฒนธรรมของกลุ่ม ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภิมา นฤมล (2530) ได้ศึกษากระบวนการกลายเป็นหมอนวดไทย และได้อธิบายถึงลักษณะการแต่งกายซึ่งบ่งบอกถึงความหมายที่แฝงเร้นอยู่ และค่านิยมของพนักงานนวดแต่ละประเภทเพื่อดึงดูดใจของแขกที่เข้าไปเที่ยวในอาบอบนวด ซึ่งศุภิมา พบว่า ในการศึกษากลุ่มหมอนวดนี้ มีการให้ค่านิยมในเรื่องสีของเสื้อผ้าด้วย เช่น การแต่งกายด้วยสีขาวทำให้ดูสะอาด สง่า บริสุทธิ์ สีดำให้ดูเก๋ และทำท่าย รวมทั้งจับผิวพรรณให้ดูเด่นด้วย เพราะแขกคนไทยชอบผู้หญิงผิวขาว นอกจากนั้นก็ยังมีสีชมพู สีแดง สีส้ม และสีเขียวบ้าง มีพนักงานนวดบางคนสร้างเอกลักษณ์ให้ตนเองโดยการแต่งกายด้วยสีดำ เป็นผ้าตาข่ายเล็กๆ เผยให้เห็นรูปร่าง สักส่วน และเนื้อหนังมังสา เช่น พวงคารา เป็นต้น ซึ่งโดยปกติการแต่งกายของพนักงานนวดประเภทธรรมดาจะเน้นความสวยงามมากกว่าโชว์โป๊ หรืออวดเนื้อหนัง

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนมีความเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นเรื่องธรรมดา และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานรวมถึงการอยู่ด้วยกันฉันท์สามี-ภรรยาของวัยรุ่นสมัยนี้เป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นสมัยใหม่ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ถึงนิสัยใจคอกันก่อนแต่งงาน ถ้ามีลักษณะนิสัยไปกันไม่ได้ก็จะเลิกกันไป และอาจมีเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่นคนอื่นต่อไปถ้าทั้งสองฝ่ายเกิดความรักและพอใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แสงอัมพา บำรุงธรรม (2543) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ซึ่งพบว่า กลุ่มวัยรุ่นวัยรุ่นในเมืองที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี ที่พักตามหอพักในเขตเมืองเชียงใหม่ ทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่ไม่เชื่อเรื่องพรหมจรรย์ การที่ชาย-หญิงมีความรักต่อกันไม่ได้ยึดความบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ขึ้นอยู่กับความพอใจ ความเข้าใจ และความมีเหตุผลของชายและหญิง ซึ่งในปัจจุบันถือเป็นเรื่องปกติ

ความเชื่อดังกล่าวของกลุ่มวัยรุ่นนับว่าเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมไทยในอดีตที่ผู้หญิงมีความรักนวลสงวนตัว ยึดถือในเรื่องพรหมจรรย์ว่าเป็นสิ่งมีค่าในชีวิตของลูกผู้หญิง เนื่องจากการกล่อมเกลาทางสังคมของวัยรุ่นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย จากที่เคยอยู่กับ

พ่อแม่ผู้ปกครองในอดีต ปัจจุบันวัยรุ่นมีโอกาสใช้ชีวิตอยู่อย่างลำพัง มีอิสระทางความคิดและการแสดงออกมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่ได้เข้ามาทำงานและเรียนหนังสือในตัวเมือง ที่มักได้รับอิทธิพลจากการกล่อมเกลาจากกลุ่มเพื่อน สังคม สิ่งแวดล้อม และสื่อต่างๆ ในสังคม นอกจากนี้ในอดีตยังมีการนับถือผีปู่ย่าที่ทำหน้าที่ควบคุมความประพฤติของสมาชิกในครอบครัวไม่ให้ประพฤติออกนอกกฎเกณฑ์ โดยเฉพาะในเรื่องเพศ ในสภาพสังคมปัจจุบันเมื่อความเชื่อของวัยรุ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงนี้นับว่าเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างมาก เนื่องจากมีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์อย่างน่าเป็นห่วง โดยเฉพาะในภาคเหนือที่มีสถานการณ์เอดส์ที่รุนแรงกว่าภาคอื่นๆ และสถิติผู้ติดเชื้อในกลุ่มวัยรุ่นปัจจุบันมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นด้วย

การเลือกคู่ของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนพบว่า มีการอาศัยสื่อที่เป็นวัตถุสิ่งของเพื่อการสื่อสาร ปัจจุบันพบว่าวัยรุ่นมีค่านิยมด้านวัตถุ โดยเฉพาะในเรื่องการบริโภคสิ่งของต่างๆ ที่มีราคาแพงและฟุ่มเฟือย เช่น เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ เครื่องมือสื่อสาร ฯลฯ การเลือกคู่หรือเลือกคนที่ถูกใจของวัยรุ่นจึงมักมองภาพลักษณ์ภายนอกของคนที่ตนเองสนใจว่ามีเครื่องแต่งกายดีหรือไม่ ใช้สินค้าที่มียี่ห้อดีหรือไม่อย่างไร ถ้าใครไม่อยู่ในเงื่อนไขที่ตั้งไว้เช่นนี้ก็จะไม่ให้ความสนใจ เป็นเพราะวัยรุ่นได้รับผลกระทบจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมในเรื่องวัตถุนิยมมากเกินไป และได้รับอิทธิพลจากการถูกหล่อหลอมจากกลุ่มเพื่อนให้มีพฤติกรรมที่ไปในทางเดียวกัน จากสื่อต่างๆ รวมทั้งครอบครัวที่บางครั้งพ่อแม่ไม่มีเวลาให้แต่ชดเชยด้วยการซื้อสิ่งของให้แทนการดูแลเอาใจใส่ นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นมีการใช้เครื่องมือสื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือ และเพจเจอร์ โดยมีการใช้ช่องทางการสื่อสารดังกล่าวเพื่อติดต่อสื่อสารกับเพื่อนหรือคนรักมากกว่าใช้ในเรื่องของธุรกิจต่างๆ และเป็นส่วนหนึ่งของการใช้การสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน ที่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มของวัยรุ่นด้วย

การเลือกคู่ของวัยรุ่นส่วนมากเป็นการเลือกคู่ที่ไม่มั่นคง ถาวร ใช้เวลารู้จักกันไม่นานนักทำให้เกิดความสัมพันธ์อันมีเพศสัมพันธ์กัน ส่วนมากการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมักขาดการป้องกันตัวเอง เนื่องมาจากการขาดความตระหนักถึงปัญหาที่จะตามมา ไม่ว่าจะเป็นการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การติดเชื้อโรคจากเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ต่างๆ ที่วัยรุ่นมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวจากสื่อต่างๆ แล้ว แต่ยังคงขาดความตระหนักต่อปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ในกลุ่มของวัยรุ่นเมื่อคบหากันเป็น “แฟน” (ในกลุ่มวัยรุ่นส่วนมากมีความหมายว่า คนที่มีเพศสัมพันธ์กันแล้ว) แล้วมักพูดว่า “ไว้ใจกัน” จึงไม่ได้ป้องกันตัวเองจากการมีเพศสัมพันธ์เพราะคิดว่า “แฟน” คงไม่ไปมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ขาดการคิดถึงภูมิหลังทาง

สังคมของกันและกัน และให้ความสำคัญกับคำว่า “ปัจจุบัน” ของกันและกันมากกว่า ซึ่งพบว่ามักเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาเช่น การตั้งครรภ์ การทำแท้ง ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน การติดเชื้อ HIV ฯลฯ เป็นต้น

สถานที่ที่เยาวชนคิสโก้เชคบางแห่งที่เป็นจุดรวมของวัยรุ่นหลังจากเที่ยวสถานบริการรูปแบบอื่นมาแล้ว มักเป็นสถานที่ที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับปัญหาพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่น เช่น ไข้สารเสพติด ทะเลาะวิวาท การเลือกคู่ที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากส่วนใหญ่มักดื่มเหล้าและเสพยาเสพติดด้วย จึงมักมีอาการเมาและไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ กลุ่มเพื่อนขาดการดูแลเอาใจใส่ทำให้มีพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ได้ง่ายขึ้น ดังที่สังคมมักมองว่าคิสโก้เชคเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น มีปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้อ ได้แก่ การฝ่าฝืนกฎหมายของสถานบริการ โดยปิดเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากหวังผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจมากเกินไป การไม่เข้มงวดในการตรวจตราเอาจริงเอาจังกับการประพฤติผิดกฎระเบียบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะในช่วงที่ไม่มีนโยบายให้เข้มงวดกวัดจั้นจากรัฐบาล ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ หน่วยงานในท้องถิ่นที่ดูแลรับผิดชอบควรเอาใจใส่กับปัญหามากขึ้น เช่น มีการเข้มงวดกวัดจั้นสถานบริการกลางคืนอย่างสม่ำเสมอ ควบคุมไม่ให้เด็กที่อายุไม่ถึงเกณฑ์เข้าไปใช้บริการ ตรวจตราและลงโทษกับบุคคลที่หาประโยชน์จากกลุ่มวัยรุ่น เช่น เอเยนต์ขายยาเสพติด เอเยนต์ขายบริการทางเพศ

วิถีชีวิตในสังคมบริโศคเป็นผลจากนโยบายการพัฒนาเมืองที่มุ่งเน้นให้เชียงใหม่เป็นเมืองธุรกิจที่สำคัญของภาคเหนือตอนบน เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ทำให้มีการแข่งขันกันในด้านธุรกิจการลงทุนจำนวนมาก กลายเป็นเมืองที่มีแต่ความเร่งด่วน มีการแข่งขันในด้านธุรกิจสูง ในทางกลับกันการพัฒนาเมืองทำให้สังคมเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมต่างๆ น้อยลง เช่น ในกลุ่มวัยรุ่นได้ซึมซับเอาวิถีชีวิตคนเมืองเข้าไปอย่างเต็มที่ มีค่านิยมบริโศคมากขึ้น ให้ความสำคัญในเรื่องของวัตถุมากกว่าจิตใจ และดำเนินถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการพัฒนาเมืองมากกว่าการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ดังนั้นการพัฒนาควรมีการพัฒนาที่ด้านจิตใจของควบคู่ไปกับการพัฒนาวัตถุ เพื่อให้เกิดความสมดุลและเกิดสังคมที่พึงปรารถนามากที่สุด

สื่อมักว่ามีอิทธิพลต่อวัยรุ่นปัจจุบัน โดยเฉพาะสื่อที่วัยรุ่นให้ความสนใจ เช่น โทรทัศน์ รายการต่างๆ ที่ถ่ายทอดผ่านสื่อโทรทัศน์ปัจจุบันจะเห็นว่ามีการแข่งขันการนำเสนอรายการที่มีลักษณะหลากหลาย โดยเฉพาะรายการบันเทิงต่างๆ เช่น เกมส์โชว์ คอนเสิร์ต มิวสิควิดีโอเพลงของค่ายเพลงต่างๆ ที่มีการแข่งขันกันสูง ล้วนแล้วแต่มีเป้าหมายในเชิงธุรกิจกับกลุ่มวัยรุ่น และการนำเสนอภาพตัวแทนของรายการดังกล่าวยังประกอบด้วยตัวแทนของ

วัยรุ่นยุคใหม่ที่มีวิถีชีวิต ค่านิยม และการสื่อสารที่เปลี่ยนไป เช่น การแสดงออกด้านการแต่งกายที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันคือ การใส่เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก สวมใส่กางเกงที่รัดรูป เพื่อให้เห็นสัดส่วนของร่างกาย โชว์สะดือ การนิยมใช้เครื่องมือสื่อสาร เช่น เพจเจอร์ โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น และเป็นการสื่อสารให้เห็นวิถีชีวิตของวัยรุ่นยุคใหม่ที่อยู่ในระบบสังคมบริโภค ฯลฯ เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าวัยรุ่นยุคใหม่ต้องมีบุคลิก ลักษณะ ค่านิยม การสื่อสารเช่นใด เป็นตัวแบบที่เป็นอุดมคติของวัยรุ่นทั่วไปในสังคมที่ถ่ายทอดผ่านสื่อโทรทัศน์ และสื่ออื่นๆ ในสังคม ดังนั้น สื่อต่างๆ ในสังคมจึงทำหน้าที่เสมือนตัวแทนของสังคมที่คอยถ่ายทอดแม่แบบของวัฒนธรรมใหม่ให้กับกลุ่มวัยรุ่นแทนตัวแทนทางสังคมอื่นๆ เช่น ครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา และทำหน้าที่ในการกล่อมเกลาทางสังคมให้กับวัยรุ่นยุคใหม่ ซึ่งแน่นอนว่าย่อมส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต และการสื่อสารของวัยรุ่นด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

วัยรุ่นปัจจุบันมีค่านิยมบริโภคนิยมที่หลากหลาย ส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น เช่น การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การแต่งกายตามแฟชั่น การเลียนแบบดารานักร้อง การวัดคุณค่าของคนด้วยวัตถุสิ่งของ ฯลฯ ชอบเลียนแบบพฤติกรรมกลุ่มเพื่อน และอยากรู้ อยากลอง ในปัจจุบัน โอกาสที่วัยรุ่นจะใช้ชีวิตลำพังมีมากขึ้น เพราะต้องศึกษาเล่าเรียน อยู่ห่างไกลจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ขาดการควบคุม จึงมีโอกาสมักจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ดังนั้น สถาบันต่างๆ ของสังคมจึงควรร่วมมือกันเพื่ออบรมกล่อมเกลาพฤติกรรมของวัยรุ่นเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะออกมาเผชิญกับสังคมนอกบ้าน และเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับวัยรุ่นในการอยู่ร่วมกับสังคมต่อ สถาบันหลักที่มีส่วนในการอบรมสั่งสอนวัยรุ่น ได้แก่

1.1 สถาบันครอบครัว เป็นสถาบันหลักที่จะต้องอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานให้อยู่ในกรอบ และให้การดูแลเอาใจใส่ ครอบครัวจึงทำหน้าที่ให้การศึกษาตลอดชีวิตที่อยู่ร่วมกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้การศึกษากับความรู้พื้นฐานในการอบรมเลี้ยงดูบุตรตั้งแต่เริ่มตัดสินใจแต่งงานหรือใช้ชีวิตคู่ เนื่องจากการดูแลเอาใจใส่เด็กเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จึงควรเริ่มต้นตั้งแต่เด็กอยู่ในครรภ์มารดา

นอกจากนี้ครอบครัวควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุตรหลาน เพื่อให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมในทางที่ดี ควรสร้างบรรยากาศในครอบครัวให้อบอุ่นและน่าอยู่ เพื่อให้สมาชิกเกิดความพึงพอใจ และไม่รู้สึกรู้สีก่อนหน้าต่อบรรยากาศในครอบครัว เพื่อลดปัญหาที่

เด็กมักหันหน้าไปปรึกษาเพื่อนฝูง ซึ่งมักนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ในสังคมต่อไป เช่น ยาเสพติด การขายบริการทางเพศ เกี่ยวกับกลางคืน ฯลฯ

ควรทำให้การศึกษาในเรื่องบทบาทชายหญิง เพื่อให้บุตรหลานเกิดความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น เป็นการปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กมีความรับผิดชอบ มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องบทบาทชายหญิงในสังคมเพราะเวลาโตขึ้นเด็กจะได้ตระหนักถึงบทบาทของตนเองและผู้อื่น และรู้จักให้เกียรติและไม่รังแกเพศตรงข้าม

1.2 สถาบันการศึกษา เป็นสถาบันที่วัยรุ่นใช้เวลาอยู่หลายชั่วโมงในแต่ละวัน ดังนั้น การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนและในโรงเรียนให้เป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ นับว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อครู โรงเรียน มีความสุขในการเรียน และให้ความสนใจในการเรียนมากขึ้น ควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนโดยเน้นให้เด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้และการศึกษา สนับสนุนให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น

ควรมีส่วนในการให้ความรู้ความเข้าใจกับเด็กในเรื่องเพศศึกษาในลักษณะของการให้คำปรึกษา พูดคุยอย่างเป็นกันเองกับ เพื่อไม่ให้เด็กกล้าที่จะเปิดเผย และปรึกษาหารือได้ และควรปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการให้การศึกษาเรื่องเพศศึกษาว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ และไม่ใช้เรื่องปกปิดอีกต่อไป แนวทางให้การศึกษาเรื่องเพศศึกษาควรจัดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ซึ่งหลักสูตรการเรียนการสอนควรสอดคล้องกับวัยและพัฒนาการของเด็ก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ถึงสรีระของตนเองและเพศตรงข้าม รู้จักพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และเข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงทางเพศที่เกิดขึ้นตามวัย

แน่นอนว่าการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการเรียนการสอนอย่างเดียวย่อมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือสามารถแก้ไขปัญหาด้านเพศของเด็กวัยรุ่นได้ ดังนั้น สถาบันครอบครัว พ่อแม่ผู้ปกครองควรมีส่วนในการจัดการศึกษาในเรื่องเพศศึกษากับเด็กด้วย

1.3 สถาบันสื่อมวลชน ปัจจุบันนับว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะการนำเสนอข่าวสารมักเป็นการยั่วความต้องการทางเพศ ส่งเสริมค่านิยมในเรื่องวัตถุ และเสนอภาพพฤติกรรมที่รุนแรง ดังนั้น สื่อมวลชนควรตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม และควรมีการควบคุมการนำเสนอข่าวสารที่ไม่เหมาะสม ควรคำนึงถึงจรรยาบรรณของสื่อมวลชนว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ

นอกจากนี้ สถาบันของสังคมจะต้องร่วมมือและประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เช่น สถาบันศาสนา จะต้องกล่อมเกลาจิตใจให้วัยรุ่นมีคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต ละเว้นความชั่ว ทำความดีและมีจิตใจที่ผ่องใส สถาบันการเมือง จะต้องส่งเสริมและเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย ควรมีการตรวจตราเข้มงวดกับการ

ละเมิดกฎหมายของเจ้าของสถานบริการอย่างเข้มงวด สถาบันสื่อมวลชนที่จะต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และแบบอย่างที่ดีเพื่อ โน้มน้ำวจิตใจของเยาวชนให้มีค่านิยมและทัศนคติที่ดีงาม ไม่ปล่อยให้หน้าที่ในการดูแลวัยรุ่นในสังคมเป็นภาระของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เพราะพฤติกรรมของวัยรุ่นย่อมส่งผลกระทบต่อสังคม และประเทศชาติด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมไม่ชอบเที่ยวกลางคืน เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารเพื่อการเลือกคู่ที่เหมือนหรือแตกต่างกันกับวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืนหรือไม่อย่างไร และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้กับกลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยในระยะยาวเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มที่ทำการศึกษา เพื่อศึกษาว่าเมื่อมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น วิถีชีวิต ทัศนคติ ค่านิยมของวัยรุ่นกลุ่มนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อจัดการศึกษาให้กับกลุ่มวัยรุ่นในเมืองและชนบทเกี่ยวกับทักษะชีวิต เพศศึกษา โดยเน้นให้กลุ่มดังกล่าวเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนจัดกิจกรรมอย่างแท้จริงเพื่อให้สอดคล้องและตรงกับความต้องการของกลุ่ม เป็นลักษณะของการใช้เด็กเป็นศูนย์กลางในการจัดการศึกษา เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ การใช้ยาเสพติด และเพื่อเป็นการสะกิดก้นการเข้าสู่อาชีพขายบริการของวัยรุ่นด้วย